

Korthåren ligger närmast hjärtat

Fakta om Lillsjöskogens kennel

Ägare: Birgitta Sterner, 52 år, egen företagare med inriktning på grafisk produktion, hemsidor etc.

Bor: I ett villaområde strax utanför Östersund tillsammans med maken Ulf. En utflugens dotter, Therése.

Ras: Korthårig normaltax.

Utmärkelser: SvTK:s förtjänsttecken i guld (vilket även maken Ulf fått), SvTK:s utmärkelsetecken i guld, SvTK:s bruksuppfödarpriis i brons och silver. Några bruksavelspriser i brons. SKK:s uppfödarpriis.

Uppdrag: Ledamot i SvTK:s huvudstyrelse och tävlingssekreterare sedan 2003. Sköter Taxklubbens hemsida.

När fick du din första hund?

– Det var julen 1966, en liten tigrerad korthårstax som jag fick av mina föräldrar. Hon fick namnet Kitt och är upprinnelsen till min kärlek för korthårstaxen. Tyvärr så hade hon ingen stamtavla, det hade varit roligt i dag att se vilka linjer hon hade bakom sig. Men hon betydde enormt mycket.

När fick du ditt kennelnamn, och varför blev det Lillsjöskogens?

– Kenneln registrerades i januari 1995, men första kullen valpar föddes 1991. Varför det blev Lillsjöskogens är ganska enkelt. Alldeles bredvid oss där vi bor finns ett fint friluftsområde som heter Lillsjöns friluftsområde, och jag tyckte det passade fint att ha anknytning till detta då vi och våra hundar oftast är ute i den fina naturen där, så därför blev det Lillsjöskogens.

Har du haft något annat än korthår?

– Det fanns alltid djur i vår familj när jag var

Birgitta Sterner i Östersund driver Lillsjöskogens korthårskennel. Här en vacker vinterdag med Matilda, Superstar, Annabelle och Bon Bon på Storsjöns is. Foto: Ulf Sterner

liten. Det var bland annat hundar som pudel och pekineser, och så katter, undulater, fiskar och mycket annat. Jag hade till och med en häst ett tag. Men inget kunde jag jämföra med tax, och då förstås korthår.

Vilken inriktning har du med din uppfödning?

– Vi är rädda om våra linjer och ska på bästa sätt försöka förvalta detta. Naturligtvis är den exteriöra biten viktig för mig, men mentaliteten samt friskhet och sundhet är det allra viktigaste då våra taxar ska fungera bland oss 365 dagar om året. Jag har en liten uppfödning och

vill gärna för varje planerad kull ta reda på så mycket som möjligt.

Vi försöker även att träna och starta våra hundar på spår- och grytprov, och meritera dem på utställning. Därför har vi i vår inriktning också att våra hundar är spårmeriterade, och även gärna grytmeriterade.

Det här med uppfödning är något som man inte ensam blir expert på, och därför har vi också mycket goda kontakter med andra uppfödare som man fått många goda råd ifrån, både när det gäller goda och dåliga erfarenheter.

Vad har du för krav på avelshundar?

– Först måste jag ha koll på mina egna linjer och härstamning, och att mina hundar ska vara meriterade och ögonlysta, samt friska och sunda individer med bra exteriör. Den exteriöra biten är också en viktig faktor för de hanar jag vill använda. Jag försöker gärna sträva efter att den tilltänkta hanen helst ska ha det som jag kan önska bättre på tiken. Och så ska den naturligtvis vara frisk, sund och glad och trevlig.

Jag är också noga med att kolla härstamningen, och då kollar jag vad som finns bakåt och tar även reda på så mycket som möjligt om den tilltänkta hanen och om hans eventuella kullskon och eventuella tidigare avkommor.

Hur väljer du valpköpare?

– Oftast ringer det intresserade, eller ibland kommer det även mejl! Men seriösa människor hör alltid av sig på telefon eller kan även komma fram på någon utställning, och för mig är det i regel det första intrycket som spelar stor roll!

Per mejl säljer jag inga valpar. Utan jag vill alltid träffa och prata med dem som vill köpa valp från oss! Man blir på något vis lite person-

Uppfödargruppen som fick hp på den nordiska segrarutställningen i Gimo.

Foto: Jan-Olof Olsson

Ulf Sterner startar Bon Bon på grytprov i norska Elverum.

Foto: Ulf Furnesvik

kännare när man håller på med det här, och ibland så märker jag också att det inte känns rätt, och då säger jag nej. För mig är det viktigaste att valparna hamnar i goda hem där de får ett aktivt liv.

Vilken är din mest minnesvärda hund?

– Naturligtvis så är alla hundar jag haft, och har, så speciella på sitt vis och därför minnesvärda. Men vår Bon Bon, som nu nästan är 14 år gammal, är nog den hund som har satt mest tassavtryck. Hon har öppnat så många dörrar för oss, och henne har vi också haft så många roliga minnesvärda upplevelser med, och även fått så många goda vänner runtom i Norden.

Även de danska tikarna har betytt mycket. Sen tänker jag också på den första taxen jag fick när jag var nio år gammal, och som är anledningen till min förälskelse i taxen, och korthåriga taxar i synnerhet.

Ditt roligaste hundminne?

– Det är nog tveklöst när Bon Bon blev norsk grytjaktchampion i Elverum. Med tanke på

den då begränsade träningsmöjligheten vi hade, och där vi lade ner många timmar i bil för att Bon Bon skulle få träna gryt, något som hon också tyckte var så roligt.

Jag minns att vi ibland även for till Steinkjer i Norge över kvällen, 26 mil enkel resa, för att få träna en kvart och sedan hem igen! Då kändes det extra roligt när hon fick sin tredje grytetta och blev grytjaktchampion på Hedmarks Dachshundklubbs internationella grytprov, och samtidigt provets bästa tax med grytcert. Dagen efter fick hon sitt fjärde första pris på grytprov. Då kände man att det var värt alla mil man åkt, och att man aldrig tappat tron på sin hund.

Jag kan nämna att vi nu själva har en egen grythundsklubb och konstgryt i Jämtland, som Ulf och några till var med att bildade för några år sedan. Bon Bon vann även Svenska Taxklubbens fina vandringspris Bronstaxen 2006 vid tio års ålder, vilket naturligtvis också var väldigt roligt.

Sedan är ju också den första valpkullen samt

Booco's Bon Bon vann Bronstaxen 2006 vid tio års ålder. Foto: Birgitta Sterner

den första champion man fick något alldeles speciellt.

Det tråkigaste minnet?

– Det är alltid lika tråkigt när någon kär hund går bort! Jag tyckte det var mycket tråkigt i vint-ras då både Lövehjerte Blackeyd Susan och Lövehjerte Kiri Te Kanava gick bort, liksom för några år sedan när Chess 6 ½ år och Alfons 5 år dog. Två så fina hanar i sin bästa ålder och som borde haft många år framför sig.

Hur många hundar har du nu?

– Vi har fem taxar hemma: IntUCH SUgvCh SVCh NUvgCh NVCh NJgCh SJgCh Booco's Bon Bon, Int&NordUkvCh SVCh DKUCh Lillsjöskogens JC Superstar, Int &NordUkvCh SVCh FiUCh Lillsjöskogens Matilda My Dear, SUvCh SVCh NUCh Lillsjöskogens Annabelle De Bonbon, samt vårt nyaste tillskott från vår goda vän Gitte Svaerke i Hässleholm, Svaerkes Manuela Espania, nio månader gammal. Och min dotter Therése äger C.I.B. SUkvChCh FiUCh Svaerkes Oliver.

Hur ser fortsättningen ut för dig?

– Framtiden är alltid svår att sia om, men så länge man tycker det är roligt och stimulerande och tror på det man gör så hoppas jag att kunna fortsätta som jag gjort hittills! Det har ju också blivit en livsstil och har gett en så många goda vänner genom hundarna!

KERSTIN NORBERG

Alla taxarna samlade i korgen, fr v Bon Bon, Manuela, Annabelle, Matilda och Superstar. Foto: Birgitta Sterner

Ett framtidslöfte är inköpta tiken Svaerke's Manuela Espania, på bilden fyra månader i Vemdalen. Foto: Birgitta Sterner